

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 3C/41/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3712204056
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Krivulčíková
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2015:3712204056.19

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica samosudkyňou JUDr. Katarínou Krivulčíkovou v právnej veci navrhovateľov 1/ O. R.Č., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. O. XXX a 2/ I. R., nar. XX.X.XXXX, bytom W. O. XXX, obaja právne zastúpení JUDr. Dušan Divko, advokát spol. s r.o. so sídlom Šoltésovej 346/1, Považská Bystrica, IČO: 36 860 654 proti odporcovi A. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. O. XX, právne zastúpenému JUDr. Ondrejom Polákom, advokátom, Železničná 90/12, Považská Bystrica v konaní o určenie práva prechodu takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý strpieť navrhovateľom 1/2/ výkon práva zodpovedajúci vecnému bremenu a to právo prechodu po parcele KN C XXX zastavané plochy a nádvoría o výmere 787 m2 zapísané na LV č. XXX k. ú. W. O. v rozsahu ako je zakreslené na geometrickom pláne č. 3C/41/2012-2/2015 vyhotovenom Ing. Jozefom Polkom ako diel 1, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou tohto rozsudku.

O trovách konania rozhodne samostatným uznesením.

odôvodnenie:

Navrhovatelia 1/,2/ svojim návrhom domáhali sa určenia povinnosti odporcovi strpieť navrhovateľom 1/,2/ výkon práva zodpovedajúci vecnému bremenu a to právo prechodu po parcele KN C XXX zastavané plochy a nádvoría o výmere 787 m2, zapísanej na LV č. XXX k. ú. W. O. v rozsahu ako je zakreslené na geometrickom pláne č. vyhotoveného znalcom.....zo dňa....., overený Správou katastra Považská Bystrica zo dňa..... pod č., ktorý je neoddeliteľnou súčasťou rozsudku. Svoj návrh odôvodnili tým, že sú bezpodieloví spoluvlastníci parcely XXX/X zastavané plochy a nádvoría o výmere 476 m2, na ktorej parcele majú postavený rodinný dom súp. č. XXX tak, ako je to zapísané na LV č. XXX, k. ú. W. O.. Uvedený pozemok XXX/X nadobudli na základe dohody o zriadení práva osobného užívania, ktorá bola registrovaná pod č. R II100/81. Toto právo osobného užívania sa zmenilo na ich bezpodielové spoluvlastníctvo manželov v zmysle § 872 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Uviedli ďalej, že na parcele KN C XXX/X si vybudovali rodinný dom súp. č. XXX a to na základe stavebného povolenia ,ktoré vydal býv. ONV Považská Bystrica , odbor územného plánovania pod č. UP 948/1981 zo dňa 23.6.2081. Parcela KN C XXX mala v tom čase č. EN XXX/X, ktorý pozemok bol vyňatý z poľnohospodárskeho pôdneho fondu. Územného rozhodnutie na umiestnenie tejto stavby bolo vydané býv. ONV Považská Bystrica pod č. UP 543/1980 zo dňa 8.4.1981. Účastníkom týchto konaní bol vlastník susedných pozemkov O. N. a M. F.. Ešte pred započatím výstavby sa dňa 23.9.1978 na býv. MNV v W. O. dohodli, že navrhovateľ s M. V.Č. nar. X.X.XXXX, bytom W. O. Č.. XXX, ktorý už nežije, uzavreli písomnú dohodu v tom smere, že M. V. im dal do trvalého užívania časť pozemku parc. XXX, ktorá je totožná t.č. s č. XXX, ktorý bol jeho vlastníkom a nachádzal sa tento pozemok vedľa štátnej cesty a hraničil s pozemkom, na ktorom má postavený rodinný dom O. N., kde navrhovatelia v tom čase bývali. Takto M. V. mu dal do trvalého užívania pozemok po dĺžke 40 metrov a o šírke pri štátnej ceste jeden meter a pri rodinnom dome O. N. o šírke 3 metre. Dal im to do užívania za účelom užívania ako prístupovej cesty

na rozšírenie prechodu k rodinnému domu O. N., pričom hranice označili hraničnými kameňmi. Išlo o výmeru cca 80 m². O. N. bol otec navrhovateľky 2/ a svokor navrhovateľa 1/ a tento ako vlastník parc. XXX dal súhlas, aby mali zabezpečenú prístupovú cestu po tejto parcele na ich parcelu XXX/X k. ú. W. O.. Takto prechádzali po pozemku XXX V. XXX pokojne a nerušene a po tejto prístupovej ceste si vybudovali rodinný dom č. XXX. Túto prístupovú cestu užívali pešo a povozom. Uviedli ďalej, že darovaciu zmluvou R I 263/91 registrovanou býv. štátnym notárstvom Považská Bystrica O. N. daroval parcelu XXX o výmere 787 m² a rodinný dom súp. č. XX na tejto parcele stojaci do výlučného vlastníctva svojho syna A. N. - odporcu, ktorý je bratom navrhovateľky 2/. A. N. rešpektoval od roku 1991, keď sa stal vlastníkom dohodu ich rodičov a nerušil ich vo výkone práva prechodu po parcele XXX. Takto parcela 616 od parcele XXX bola zaťažená výkonom práva prechodu až po ich parcelu XXX/X a to pešo a povozom. Výkonom práva vzniklo vecné bremeno, ktoré obmedzuje odporcu ako vlastníka nehnuteľné veci a to parcely KNC XXX, ktorá parcela sa stala služobnou parcelou v prospech z panujúcej parcely KN C XXX/X a preto odporca je povinný trpieť toto ich právo prechodu, zdržať sa zásahov do tohto ich práva. Toto právo zodpovedajúce vecnému bremenu, ktoré vzniklo na parcele KNC XXX, je odporca povinný rešpektovať, lebo im toto právo vzniklo v zmysle § 150o ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorý konštatuje, že právo zodpovedajúce vecnému bremenu možno tiež nadobudnúť výkonom práva (vydržaním); ustanovenie § 134 Občianskeho zákonníka tu platí obdobne. Uviedli, že odporca začal popierať ich právo prechodu po parcele KNC XXX tým, že uzamkol bránu a od februára 2012 nechce ich po zaužívanom práve prechodu púšťať do ich dvora a do rodinného domu. Toto svoje počínanie obhajuje tým, že má snahu zabrániť ujme, ktorá jemu a jeho rodinným príslušníkom takto vzniká. Tvrdí, že toto nie je jediný prístup k ich pozemku a že môžu využívať iný prístup z parcely XXX/X na verejnú komunikáciu, ku ktorej majú zriadenú aj prístupovú bránu k oploteniu pozemku. Tvrdí, že nemôže akceptovať, aby na jeho pozemku ich trpel a že fyzicky aj verbálne urážajú jeho a jeho rodinu, čo sa však nezakladá na pravde. Keďže s odporcom nemôžu vec vyriešiť a vydržané právo prechodu nemajú zaevidované na liste vlastníctva, majú naliehavý právny záujem, aby toto mali zapísané na základe právoplatného rozhodnutia súdu, keďže odporca toto dobrovoľne dohodou nechce realizovať. V priebehu konania poukazovali na to, že prístupová cesta k ich rodinnému domu počas zimného obdobia nie je udržiavaná, túto si udržiavajú vlastníci susedných pozemkov svojpomocne, je úzka, nedá sa po nej prechádzať nákladným vozidlom za účelom dovozu paliva, stavebných materiálov ako aj vozov na vývoz. Bolo zvykom, že domový odpad sa odvádzal cez parcelu XXX k hlavnej ceste, kde bol domový odpad odvázaný. Od februára 2012 musia domový odpad vozit' cca 30 metrov po miestnej komunikácii, ktorá nemá spevnený povrch, čo v priebehu letného obdobia za sucha nerobí problém, ale počas dažďa a v zimnom období toto možné vykonať nie je. Nespevnená miestna komunikácia ide po súkromných pozemkoch, nie je vysporiadaná a je len otázkou času, kedy niektorý z vlastníkov sa bude dožadovať vlastníckeho práva resp. im brániť jej užívaniu.

Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 16.3.2013 sp. zn. 3C/41/2012-99 súd návrh navrhovateľov zamietol.

Proti zhora uvedenému rozhodnutiu Okresného súdu Považská Bystrica podali navrhovatelia 1/, 2/ a odporca vo výroku o trovách konania odvolanie. Krajský súd v Trenčíne uznesením zo dňa 29.10.2014 sp. zn. 17Co/414/2013-111 rozsudok okresného súdu podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. zrušil a podľa odseku 2 citovaného zákonného ustanovenia vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V odôvodnení svojho rozhodnutia krajský súd uviedol, že okresný súd po vykonaní dokazovania dospel k záveru, že návrh navrhovateľov nie je dôvodný. Uviedol, že z vykonaného dokazovania síce vyplynulo, že navrhovatelia 1/, 2/ užívali cudzí pozemok, t.j. parcelu KNC XXX spočiatku za účelom výstavby ich rodinného domu so súhlasom vtedajšieho vlastníka O. N. a neskôr po zmene vlastníctva so súhlasom odporcu, avšak táto skutočnosť neznamená, že nadobudli právo zodpovedajúce vecnému bremenu výkonom tohto práva, teda vydržaním. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že vlastníci pozemku parcely KNC XXX len trpeli prechod cez tento pozemok v tom zmysle, že umožňovali jeho využívanie navrhovateľmi, avšak v konaní nebol preukázaný žiaden dôkaz o ich dobromyseľnosti pri vydržaní práva zodpovedajúceho vecnému bremenu. Vzhľadom na blízky príbuzenský vzťah medzi vlastníkmi parcely KNC XXX, teda otcom odporcu a navrhovateľky 2/, ako aj terajším vlastníkom parcely KNC XXX - odporcom a navrhovateľkou 2/ nebolo totiž neobvyklé, aj s ohľadom na ich vzájomné nenarušené vzťahy, že navrhovatelia 1/, 2/ využívali prechod cez parcelu KNC XXX na svoju parcelu KNC XXX/ X. V neprospech dobromyseľnosti navrhovateľov svedčí aj tá skutočnosť, že rodinný dom č. XXX postavený na parcele XXX/X navrhovatelia orientovali smerom k miestnej komunikácii, pričom si museli

byť vedomí, že prístup k ich rodinnému domu bude vo väčšej miere zabezpečovaný práve po miestnej komunikácii a nie cez parcelu XXX, ktorú môžu v podstate používať len na prístup pešo k zadnému vchodu svojho rodinného domu, keď je zrejme, že navrhovatelia 1/, 2/ využívali prechod cez parcelu KNC XXX predovšetkým z dôvodov praktických, pretože tento prechod je z miestnej komunikácie bližšie ako prechod cez nespevnenú cestu popri miestnom potoku. Nemožno preto hovoriť o dobromyseľnosti, ak používali pozemok odporcu len s jeho súhlasom, prípadne so súhlasom predchádzajúceho vlastníka O. N.. Poukázal na to, že cez cudzí pozemok možno prechádzať aj na základe ďalších právnych dôvodov, okrem iného môže ísť o tzv. výprosu ako v danom prípade, teda vlastník pozemku prechádzanie iných osôb cez pozemok trpí bez toho, aby im k tomuto prechádzaniu vzniklo nejaké právo. Na základe uvedeného mal za to, že navrhovatelia nepreukázali vznik vecného bremena vydržaním spočívajúceho v práve prechádzať po cudzom pozemku. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 134 ods. 1, § 151n ods. 1, 2 a § 151o Občianskeho zákonníka.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia ďalej uviedol, že z § 151o ods. 1 veta prvá, druhá Občianskeho zákonníka a § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva, že základnou podmienkou pre vydržanie práva zodpovedajúceho vecnému bremenu je oprávnená držba tohto práva. Predpokladom dobrej viery u oprávneného držiteľa práva zodpovedajúceho vecnému bremenu je presvedčenie, že mu právo zodpovedajúce vecnému bremenu prináleží. Toto presvedčenie musí byť podložené konkrétnymi skutočnosťami, ktoré ho k tomu oprávňujú. Oprávnený držiteľ práva zodpovedajúceho vecnému bremenu musí byť „so zreteľom ku všetkým okolnostiam“ v dobrej viere, že právo, ktoré k cudzej veci vykonáva mu patrí, lebo riadne vzniklo alebo na neho riadne prešlo. Posúdenie, či držiteľ je v dobrej viere alebo nie je, treba vždy hodnotiť objektívne a nie iba zo subjektívneho hľadiska (osobného presvedčenia) samého účastníka a vždy treba brať do úvahy, či držiteľ pri bežnej normálnej opatrnosti, ktorú možno vzhľadom na okolnosti a povahu daného prípadu od každého požadovať, nemal alebo nemohol mať po celú vydržaciú dobu dôvodné pochybnosti o tom, že mu takéto právo patrí. Treba zdôrazniť, že dobrá viera vyjadruje vnútorný (psychický) stav držiteľa, ktorá sama o sebe nemôže byť predmetom dokazovania, avšak toto vnútorné presvedčenie, že nekoná bezprávne, sa navonok prejavuje jeho konkrétnym správaním, čo už ale predmetom dokazovania a posudzovania byť môže.

V prejednávanej veci je zo skutkových zistení vyplývajúcich z dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa zrejme, že navrhovatelia prechod cez spornú nehnuteľnosť dlhodobo užívali, a to od roku 1981, keď začali stavať svoj rodinný dom na parcele XXX/X, až do februára 2012, kedy im odporca prestal prechod cez túto parcelu umožňovať. Z výsluchu svedkyne O. N. - matky odporcu a navrhovateľov bolo preukázané a konštatuje to vo svojom rozhodnutí aj súd prvého stupňa, že súhlas, aby navrhovatelia prechádzali cez parcelu XXX, a to pešo aj vozidlami, dali navrhovateľom rodičia odporcu a navrhovateľky 2/ na jar roku 1981, a to bez obmedzenia. Toto právo nadväzovalo na právo prechádzať časťou pozemku parcely č. XXX od verejnej cesty, ktorej vlastníkom bol M. V., (súčasnej parcely č. XXX), čo vyplýva z predloženej dohody zo dňa 23.09.1976, uzavretej medzi navrhovateľom 1/ a M. V., v zmysle ktorej M. V.Í. dal do trvalého užívania časť pozemku parcela č. XXX v katastrálnom území obce W. O. o výmere cca 80 m², pozemok o dĺžke 40 m, o šírke pri štátnej ceste 1 m a pri rodinnom dome otca navrhovateľky 2/ odporcu O. N. o šírke 3 m navrhovateľom s tým, že tento pozemok bude slúžiť ako cesta na rozšírenie prechodu k rodinnému domu O. N., pričom hranice tohto pozemku boli označené hraničnými kameňmi. Matka navrhovateľky 2/ a odporcu pri výsluchu výslovne uviedla, že navrhovatelia 1/, 2/ používali prechod cez pozemok KNC parcela č. XXX už pri výstavbe svojho rodinného domu na parcele č. XXX/X v roku 1980, pričom chodievali cez tento pozemok pešo a používali ho aj na dovoz paliva a stavebného materiálu, a to s ich súhlasom, ktorý nebol časovo ohraničený. Nespevnenú cestu, ktorú v súčasnej dobe navrhovatelia používajú z druhej strany, nikdy v minulosti ako prechod k domu nepoužívali. Taktiež svedok A. Š. vo svojej výpovedi uviedol, že v minulosti, v 70-tych až 80-tych rokoch obec odkúpila od M. V. parcelu, v súčasnosti vedenú ako parcela KNC č. XXX z dôvodu, aby bol zabezpečený prístup k rodinnému domu, t.č. patriacemu odporcovi, čo sa využívalo aj pre navrhovateľov.

Zo všetkých týchto okolností potom možno vyvodit', že boli splnené podmienky pre nadobudnutie práva zodpovedajúceho vecnému bremenu prechodu cez pozemok, v súčasnosti patriaci odporcovi, vydržaním, keď zo skutkových okolností vyplýva, že navrhovatelia 1/, 2/ boli dobromyseľní, že právo, ktoré k cudzej veci vykonávajú, im riadne vzniklo. Právnym titulom, od ktorého mohli odvodzovať svoju dobrú vieru, bola dohoda uzavretá s rodičmi navrhovateľky 2/ a odporcu O. N. a O. N. v roku 1980, resp. 1981. Preto skutkové a právne závery prvostupňového súdu, že v danej veci neboli splnené podmienky pre nadobudnutie práva zodpovedajúceho vecnému bremenu titulom vydržania, ale že sa jednalo len o

tzv. „výprosu“ neboli správne, pretože nezodpovedali výsledkom vykonaného dokazovania. „Výprosa“, ktorá bola inštitútom bývalého uhorského práva, bola totiž charakteristická najmä tým, že ju druhá strana mohla kedykoľvek vypovedať, čo v danej veci preukázané nebolo.

Preto odvolací súd podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom súd prvého stupňa, viazaný vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu, vykoná potrebné dokazovanie na identifikáciu rozsahu vecného bremena a vo veci opätovne rozhodne. V novom rozhodnutí vo veci rozhodne aj o trovách odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Podľa § 151o ods. 1 veta prvá, druhá Občianskeho zákonníka vecné bremená vznikajú písomnou zmluvou, na základe závetu v spojení s výsledkami konania o dedičstve, schválenou dohodou dedičov, rozhodnutím príslušného orgánu alebo zo zákona. Právo zodpovedajúce vecnému bremenu možno nadobudnúť tiež výkonom práva (vydržaním); ustanovenia § 134 tu platia obdobne.

Podľa § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnutelnosť, a po dobu 10 rokov, ak ide o nehnuteľnosť.

Okresný súd v zmysle rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne doplnil dokazovanie opätovným výsluchom navrhovateľov 1/,2/, právneho zástupcu navrhovateľov 1/,2/, výsluchom odporcu a právneho zástupcu odporcu, ohliadkou na mieste samom, geometrickým plánom č. 3C/41/2012-2/2015 vyhotoveným Ing. Jozefom Polkom zo dňa 31.3.2015, výsluchom znalca Ing. Jozefa Polku.

Z doplneného dokazovania ohliadkou na mieste samom súd zistil, že účastníci konania sa na rozsahu vecného bremena (šírku prechodu cez parcelu KN C XXX) nevedeli zhodnúť. Navrhovatelia 1/,2/ tvrdili, že právo zodpovedajúceho vecnému bremenu prechodu cez parcelu KN C XXX nadobudli v šírke od cesty 3,5 metra, kde bol stanovený kovovou bránou (postavenou otcom navrhovateľky 2/ a odporcu a navrhovateľom 1/ v roku 1981) a smerom k ich rodinnému domu, kde je ukončený bránou (postavenou v roku 2001) o šírke 4,10 metra, ohraničenej betónovými stĺpkami. Na druhej strane odporca tvrdil, že právo zodpovedajúceho vecnému bremenu prechodu cez pozemok parcelu KN C XXX nadobudli navrhovatelia 1/,2/ smerom od cesty v šírke 3 metre od ľavého stĺpika kovovej brány smerom doprava a v rovnakej šírke pokračoval prechod k rodinnému domu navrhovateľov 1/,2/, ktorý prechod je dostačujúci na prechod nákladným autom a takto sa užíval aj v minulosti.

Na základe rozdielných vyjadrení navrhovateľov 1/,2/ a odporcu na ohliadke na mieste samom znalec Ing. Jozef Polka vyhotovil geometrický plán č. 3C/41/2012-2/2015 zo dňa 31.3.2015, kde zakresil ako diel 1 rozsah vecného bremena na parcele KN C XXX o šírke 3 metre od cesty smerom k rodinnému domu navrhovateľov 1/,2, ktorý sa končí šírku 3,50 m od vnútornej časti betónového stĺpiku brány vybudovanej navrhovateľmi 1/,2 v roku 2001 smerom doľava, spolu o výmere 28 m². Ako diel 2 zakreslil rozsah vecného bremena na parcele KN C XXX o celkovej výmere 3 m² predstavujúci rozšírenie dielu 1 smerom od cesty o 0,50 m na šírku kovovej brány (spolu 3,5 m) a pokračujúci smerom k rodinnému domu navrhovateľov 1/,2/ a predstavujúci rozšírenie dielu 1 o 0,30 m v šírke betónového stĺpiku brány vybudovanej navrhovateľmi 1/,2/ v roku 2001 (spolu 3,8 m).

Z výsluchu znalca Ing. Jozefa Polku mal súd za preukázané, že na geometrickom pláne nezakreslil bránu, ktorá slúži ako prechod na parcelu odporcu, pretože táto sa nachádza na pozemku parc. XXX, ktorá nepatrí ani jednému z účastníkov konania a v zmysle smerníc na vyhotovenie geometrického plánu nie je oprávnený zobrazovať na geometrickom pláne predmety, ktoré nie sú predmetom geometrického plánu. Geometrický plán zobrazuje situáciu tak ako mu bola zadaná na mieste samom, to znamená v mieste brány diel 1 predstavuje šírku 3 metra a diel 2 šírku 0,5 metra. Šírka, ktorá je zobrazená na geometrickom pláne 4,10 metra predstavuje spojnicu bodov hranice a nepredstavuje šírku prístupovej cesty. Uviedol, že existuje technická norma, podľa ktorej štandardná šírka prechodu nákladným autom je tri metre.

Rešpektujúc vyslovený právny názor Krajského súdu v Trenčíne, ktorým je súd viazaný, že v danom prípade boli splnené podmienky pre nadobudnutie práva zodpovedajúceho vecnému bremenu prechodu cez pozemok, v súčasnosti patriaci odporcovi, vydržaním, keď zo skutkových okolností vyplýva, že navrhovatelia 1/, 2/ boli dobromyseľní, že právo, ktoré k cudzej veci vykonávajú, im riadne vzniklo,

súd následne doplneným dokazovaním potrebným na identifikáciu rozsahu vecného bremena dospel jednoznačne k záveru, že návrh navrhovateľov 1/,2/ je dôvodný len sčasti.

V danom prípade navrhovateľa 1/,2/ teda nadobudli právo zodpovedajúce vecnému bremenu prechodu cez pozemok patriaci odporcovi, pričom odporca toto ich právo nerešpektuje a bráni im od februára 2012 v jeho výkone. Navrhovateľa sa teda dôvodne domáhajú uloženia povinnosti odporcovi strieť výkon tohto práva zodpovedajúcemu vecnému bremenu v tomto konaní.

Aj po doplnenom dokazovaní opätovným výsluchom účastníkov konania a ohliadkou na mieste samom rozsah vecného bremena na parcele KN C XXX, pokiaľ sa týka šírky prechodu cez parcelu KN C XXX navrhovateľmi 1/,2/ bol medzi účastníkmi konania sporný. Súd však hodnotiac dôkazy vykonané v tomto konaní jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomných súvislostiach, prihliadnuc na všetko, čo vyšlo za konania najavo, dospel k jednoznačne záveru, že rozsah vecného bremena, ktorý navrhovateľa 1/, 2/ nadobudli vydržaním na parcele KNC XXX k. ú. W. O., predstavuje šírku prechodu smerom od cesty 3 metre a pokračuje smerom k rodinnému domu navrhovateľov končiac výmerou 3,5 metra tak ako toto zakreslil Ing. Jozef Polka ako diel 1 na geometrickom pláne č. 3C/41/2012 - 2/2015 zo dňa 31.3.2015.

Navrhovateľa 1/, 2/ prechod cez parcelu KN C XXX dlhodobo užívali a to od roku 1981, keď začali stavať svoj rodinný dom na parcele XXX/X až do februára 2012, keď im odporca prestal prechod cez túto parcelu umožňovať. Súhlas, aby navrhovateľa prechádzali cez parcelu 616 a to pešo aj vozidlami, dali navrhovateľom rodičia odporcu a navrhovateľky 2/ na jar roku 1981. Toto právo nadväzovalo na právo prechádzať časťou pozemku parcely XXX (súčasnej parcely 615) od verejnej cesty, ktorej vlastníkom bol M. V., čo vyplýva z predloženej dohody zo dňa 23.9.1976 uzavretej medzi navrhovateľom 1/ a M. V., v zmysle ktorej dal M. V. do trvalého užívania časť pozemku parcely XXX k. ú. W. O. o výmere 80 m², pozemok o dĺžke 40 metrov, o šírke pri štátnej ceste 1 meter a pri rodinnom dome otca navrhovateľky 2/ a odporcu O. N. o šírke 3 metre navrhovateľom s tým, že tento pozemok bude slúžiť ako cesta na rozšírenie prechodu k rodinnému domu O. N., pričom hranice tohto pozemku boli ohraničená hraničnými kameňmi.

Právo navrhovateľov 1/,2/ prechádzať cez parcelu KN C XXX, tak ako bolo uvedené vyššie, nadväzovalo na právo prechádzať časťou súčasnej parcely XXX o šírke 3 metre. Súd je toho názoru, že v rozsahu šírky 3 metre navrhovateľa 1/,2/ potom prechádzali aj po parcele XXX pešo aj autom pri stavbe svojho rodinného domu postaveného na parcele XXX/X od roku 1981 do času, pokiaľ odporca im prestal umožňovať tento prechod využívať, pretože takýto prechod o šírke 3 metre bol dostačujúci na to, aby navrhovateľa prístup k svojmu rodinnému domu mali zabezpečený, keďže tento využívali, pokiaľ sa týka prechodu nákladnými vozidlami na dovoz paliva a stavebného materiálu. Šírka prechodu 3 metre je štandardnou šírkou prechodu nákladným autom aj podľa vyjadrenia znalca Ing. Jozefa Polku v priebehu tohto konania.

Smerom k rodinnému domu navrhovateľov sa tento prechod rozširuje na šírku 3,5 metra, rešpektujúc bezpečný prístup k rodinnému domu navrhovateľov 1/,2/. Na šírke prechodu cez parcelu XXX smerom od cesty v rozsahu 3 metre nič nemení ani fakt, že kovová brána, cez ktorú navrhovateľa prechádzali cez parcelu XXX k svojmu rodinnému domu, sa nachádza na pozemku, ktorý nepatrí ani navrhovateľom ani odporcovi a to na parcele XXX. Šírka kovovej brány je síce 3,5 metra, čo však ešte neznamená, že navrhovateľa vydržali právo zodpovedajúce vecnému bremenu v rozsahu šírky brány 3,5 metra, pretože tak ako bolo uvedené vyššie, pokiaľ prechádzali cez parcelu KNC XXX nákladným autom, šírka 3 metre bola na prechod dostačujúca. V konaní neboli žiadnym dôkazom preukázané tvrdenia navrhovateľov 1/,2/, že k vydržaniu práva zodpovedajúceho vecnému bremenu došlo vo väčšom rozsahu ako 3 metre a taktiež že navrhovateľa vydržali právo zodpovedajúce vecnému bremenu končiace šírku 4,10 metra smerom k ich rodinnému domu. To, že v roku 2001 si navrhovateľa vybudovali pri svojom rodinnom dome bránu o šírke 4,10 metra ešte neznamená, že došlo k vydržaniu vecného bremena v rozsahu šírky brány. Rozsah vecného bremena tak ako je zakreslený na geometrickom pláne Ing. Jozefa Polku ako diel 1, zodpovedá teda rozsahu vecného bremena, ktoré navrhovateľa 1/,2/ nadobudli vydržaním a slúžilo v nevyhnutných prípadoch a v nevyhnutnej miere na prechod pešo aj osobným a nákladným autom.

Z vyššie uvedených dôvodov súd nevykonal dôkaz a to prepracovanie geometrického plánu o rozšírenie prechodu na parcele XXX o zakreslenie rozsahu vecného bremena na parcele XXX o šírke 4,10 metra smerom k parcele XXX/X.

Vzhľadom na zhora uvedené skutočnosti súd uložil odporcovi povinnosť strpieť výkon práva zodpovedajúci vecnému bremenu a to práva prechodu pešo aj osobnými a nákladnými vozidlami po parcele KNC XXX v rozsahu ako je zakreslené ako diel 1 na geometrickom pláne Ing. Jozefa Polku zo dňa 31.3.2015 č. 3C/41/2012-2/2015.

Keďže rozsudok bol vyhlásený na pojednávaní a doručovaný účastníkom konania v zmysle § 156 ods. 2 O. s. p., súd o trovách konania rozhodne samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, cestou tunajšieho súdu na Krajský súd do Trenčína, v troch vyhotoveniach.

Podľa § 42 ods. 3 O. s. p. musí byť z podaného odvolania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno zdôvodniť len tým, že: a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, za b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§205a/, f/ rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.